

цери бѣха тѣй сжщо малко способни за изпълнението на тѣзи важни поржчения, каквито и висшето началство, и главния щабъ бѣха отъ своя страна, при оцѣнката на тѣзи послѣднитѣ! (Гл. схема № 4).

Ние можемъ, прочее, да твърдимъ, че успѣха на толкова важната мисия, която се бѣше паднала на Шуменската армия, всецѣло зависѣше отъ разузнавателната служба; ако, доближавайки се къмъ главния пунктъ, т. е. близо къмъ Бѣла, главнокомандующия бѣше получилъ свѣдѣния за противника, то той, безъ колебание, би тръгналъ къмъ Бѣла и едновременно на Свищовъ: *първата стратегическа цѣль* би била достигната. Ахъ! Колко добъръ бѣше и този новъ случай за поправление . . . ! Може да се твърди даже нѣщо повече: нѣма никакво съмнѣние въ това, че правилно организиранитѣ рекогносцировки биха изяснили слабостта на противника своеврѣменно; на два-три дена по-рано, всичката армия би пристигнала въ Гюль-Чешме, и тогава отекчителната, неприятната за насъ заповѣдь за отстъпление би ни застигнала въ Свищовъ, въ самия разгаръ на дѣйствиата; а сега тя парализираше нашия поривъ именно въ този моментъ, когато ние тъкмо що успѣхме да влѣземъ въ съприкосновение съ противника при Бѣлинскитѣ височини! Това бѣше една отъ най-големитѣ погрѣшки прѣзъ врѣме на тази война и, безъ съмнѣние, ако ние бихме имали едно по-добро възпитание за настъпателни дѣствия, тя нѣмаше да бжде допусната.

За да не попадаме въ прѣдишнитѣ грѣшки и заблуждения, нека да не забравяме, че въ войната е всѣкога необходимо да се прилагатъ всичкитѣ придобити въ мирно врѣме, познания.

За да добие читателя едно ясно прѣдставление, за като какъ сж разбирали войната тогавашнитѣ наши